

И тъй, когато нѣкои отъ васъ се произнасятъ за примѣръ, че еди-кой си билъ добѣръ, а еди-кой си лошъ, азъ питамъ: какъ го измѣрихте, дѣ ви е аршинътъ, дѣ ви е мѣрката за добро и за зло? Никой нѣма право да мѣри другитѣ хора, докато не е прѣмѣрилъ себе си. Имамъ ли право да стана учителъ, докато не съмъ държалъ изпитъ? Докато не съмъ училъ, мога ли да уча другитѣ хора? Вие набързо-набързо се произнасяте, кой човѣкъ е лошъ, и кой — добѣръ. Само Богъ има право привилегия да се произнася за хората. Защо? Защото, само доброто е въ сила да се произнася, кое е доброто, и кое лошото. Добро и лошо, това сж извѣстни външни прояви на нѣщата, ти не знаешъ тѣхнитѣ крайни резултати. Ти не знаешъ, защо нѣкой човѣкъ се проявява като лошъ човѣкъ. Онзи лѣкаръ, който туря болния на масата и го рѣже съ ножа си, добѣръ ли е? Болниятъ отслабва, кръвь тече отъ организма му, болки и страдания изпитва, но лѣкарътъ не обръща внимание. Тази постѣпка на лѣкаря лоша ли е? Ще кажете: той закла човѣка, разпра му корема, извади червата му навънъ. Ние, обаче, не знаемъ още какви сж крайнитѣ резултати отъ тази постѣпка на лѣкаря. Всѣка наша постѣпка, всѣко наше дѣйствиe има крайни резултати въ заключението